

ZelfRedzaamheid & Taal

나는 실수로 그랬어

Ik moet plassen,
wat nu?

Het duurt
te lang, waar
gaat dit over?

Waarom moet
ik in de rij?

Waar moet ik
dit opruimen?

Ik krijg mijn
jas niet dicht

Wat moet ik
doen?

ZelfRedzaamheid & Taal

Ik deed het
per ongeluk
나는 실수로 그랬어

Als juf helpt met
mijn broek, kan ik
naar het toilet

Ik ken dit
liedje en kan
meezingen

Samen met mijn
maatje kan ik in
de rij staan

Ik weet waar ik
dit moet opruimen
want ik zie
pictogrammen

Ik kan om hulp
vragen als mijn jas
niet dicht gaat

Ik begrijp de
opdracht want
juf legt het mij
extra uit

EEN ZACHTE LANDING IN DE DOORGAANDE LIJN, DAT WIL(LEN WE VOOR) IEDER KIND.

DAT VRAAGT IETS.

- Van voorschool of kinderopvang.
- Van ontvangende basisschool.
- Van beide in het proces van voorbereiden van het kind, warme overdracht, ontvangen, wennen en doorstromen.
- Het vraagt iets van ouders en van het educatief partnerschap met kinderopvang/voorschool en onderwijs.

Hiernaast laat casus Mina dit zien. Tegelijk roept het vragen op. Vragen om over in gesprek te gaan met je samenwerkingspartners rondom het jonge kind.

(Hoe) Zie je het kind in dit proces?

Wat verwacht je van dit kind?

Wat zou het kind van jou verwachten?

Wat verwacht je van ouders?

Wat verwachten ouders van jou?

Casus Mina

Introductie

Het gaat over een kind dat net is gestart op de basisschool. Ze is pas 4 jaar. Ze weet hoe het gaat in een kinderopvanggroep. Daar ging ze naartoe vóór ze naar school ging.

Deze casus is beschreven vanuit het perspectief van dit kind; in haar beleving word je meegenomen in wat de grote sprong van kinderopvang (of thuis) naar de basisschool kán betekenen voor een (onvorbereid) kind.

De casus

Ik kom met mama in de kleutergroep. Maar wat is dát nou? Mama mag geen boekje met mij lezen. In die andere groep mag dat wel. Ik huil.

Ik wil steeds bij de juf. Maar dat kan niet. Er zijn te veel kinderen. Zoveel kinderen, wat een drukte!

Ik zit in de kring. Maar wat is dát nou? De kring is veel groter dan in die andere groep. Ik ken de kinderen die naast mij zitten niet. De liedjes ken ik ook al niet. De juf vraagt wat aan mij. Ik zeg niets.

De kring duurt lang! Ik zucht, ik kan niet meer op mijn stoel zitten. Ik ga naar de huishoek. Die lijkt een beetje op de huishoek van die andere groep.

Lees verder op de volgende pagina

We gaan aan het werk, zegt de juf. Waarom? Vraag ik. Ik vraag bij alles "waarom?". De juf zegt niets.

Ik ben aan het werk. Op de tafel zijn balletjes en een ding met getallen. De juf vertelt erover. Toch weet ik niet wat ik moet doen. Een paar balletjes vallen en ik ga op één van de balletjes staan. Wat is dát nou? De juf kijkt boos. Ik ren weg.

Ik verstop mij in de houten wasmachine. Als ik mij klein maak pas ik er precies in. Dan ziet de juf mij niet. Maar wat is dát nou? Ik kan er niet meer uitkomen! Ik schreeuw. Gelukkig helpt de juf.

Ik loop een blokken-toren omver. Het maakt een leuk geluid. Ik lach hard. Wat is dát nou? De juf zegt dat het niet mag. Dat ik andere kinderen stoort. Wat bedoelt de juf? Nu ben ik boos.

Ik speel met de kraan. Maar wat is dát nou? De vloer en ik zijn opeens helemaal nat.

We gaan opruimen, zegt de juf. Ik wil kleien. Maar wat is dát nou? In plaats van dat de juf de klei voor mij pakt geeft de juf mij een plastic koe. Die moet ik opruimen! Ik gooi de koe gauw in de doos met potloden. De juf kijkt niet blij.

Ik ga naar de wc. Maar wat is dát nou? Ik wacht al een hele tijd en er komt niemand om mijn billen te vegen. Was mama er maar.

We gaan naar buiten, zegt de juf. De kinderen staan in een rij bij de deur. Ik wil niet in een rij.

De kinderen hebben allemaal hun jas al aan. Ik niet. Ik hannes met mijn jas. De rits lukt niet. Wat is dát nou? Er komt niemand helpen. Dan maar zo naar buiten.

Ik klim boven op het dak van het speelhuis. Dat is best lastig. Maar wat is dát nou? De juf komt met grote stappen naar mij toe. Ik schrik. Ik glij van het dak. Boven op het been van een meisje. Ik schrik nu heel erg. De juf kijkt boos. Het ging per ongeluk! Roep ik in mijn eigen taal. Want wat is per ongeluk in het Nederlands? Maar wat is dát nou? De juf begrijpt mij niet. De juf is alleen bezig met het huilende meisje.

Ik wil de schep maar krijg 'm niet. Dan pak ik de schep. Wat is dát nou? De jongen van de schep schreeuwt. Maar ik schreeuw harder. De juf kijkt nu heel boos.

Niemand van de kinderen wil met mij spelen. Ik ren weg. Naar het hek. Ik klim op een fiets en ben "hup" over het hek. Weg van de juf en weg van de kinderen. Naar huis, naar mama. Gelukkig weet ik de weg.

Mijn mama praat met de juf.

Mama weet niet dat ik zelf mijn jas en mijn schoenen moet aandoen op school. En dat ik zelf mijn billen moet vegen en moet helpen met het opruimen.

De juf kan echt niet alles doen. Want er zijn te veel kinderen in de groep. En er zijn regels op school. Op de peutergroep was het heel anders denkt mama.

Mama doet al die dingen die de juf niet doet wél voor mij. Want mama en papa houden veel van mij. En ik ben het zo gewend. Als ik iets wil dan krijg ik het. Dat hoort gewoon zo.

Thuis maak ik niets kapot. Mama weet ook niet waarom ik dit op school doe.

Dat ik graag klim weet mama wel. Dat kan ik heel goed! Op de speelplaats van de peutergroep is een klimhuis met daaronder zachte tegels. Eén van de twee juffen was altijd in de buurt.

Mama weet wel waarom ik bij het afscheid nemen huil. Ik ben gewend van de peutergroep dat mama nog even een boekje met mij leest. Mama mist deze momenten zelf ook. Mama vindt het best lastig om mij toe te vertrouwen aan iemand die ze nog niet zo goed kent. Ondanks dat de juf heel aardig is.

Als de juf zegt dat ik nog niet schoolrijp ben, begrijpt mama niet wat schoolrijp betekent. Heeft zij iets niet goed gedaan? Is er wat mis met mij?